

יעקב שרת / איש מאדים למה אינם זזים?

במדינה

(המשך מעמוד 54)

החבר, איתו היא מתגוררת, לבילוי נוסף. אך היא הגיעה הביתה באותו ערב רק קרוב לחצות, ובפני החבר פרצה בכבי וסיפרה את קורות האונס. היא ידעה להסביר כי הגבר שאנס אותה שמו חיים, והוא עובד כצבע.

עוד באותו ערב נעצר חיים על-ידי המיטרה, והיהווי נעשה בעזרת מכר.

מאז אוגוסט ישב חיים במעצר. חרף מאמצי סניגורו, מרדכי לנצ' נר, לא שוחרר אותו בית-המשפט העליון, אלא קבע שיש מקום לעצרו עד תום ההליכים.

בשלהי השנה שעברה הסתיים מישפטו של חיים. השופטים, אלי שש שיבויים, יעקב קדמי ואברהם מלול, זיכו אותו פה אחד.

ישראלים בחו"ל דרישת שלום

מזרחקים

יורם לנדסברגר מספר

כי ניסה לברוח

מכלאו בהולנד

במיכתב בו מבקש יורם לנדסברגר לסדר עכורו מינוי על העולם הזה בכלאו בהולנד, הוא מספר כי הועבר לכלא אחר, בעל ביטחון מירבי. וזאת כיוון שניסה לברוח. לפני כעשר שנים היה לנדסברגר

עבריו לנדסברגר שני בת-יכלא

ברגר יפה-התואר אחד האסירים המפורסמים ביותר במדינה. הוא הצליח להסתבך בפלילים מילדותו, אך היה בו קסם אישי רב. הוא ידע לדבר אל שופטים ועובדים סוציאליים, ולשכנע אותם כי יש לו תקנה. וכל מה שדרוש לו הוא רק עוד צ'אנס אחד.

בגלל היותו אינטליגנטי מאוד, הצליח לקבל צ'אנסים רבים יותר מכל עבריו אחר במדינה. לבסוף אף זכה במשפחה אומנת שעשתה הכל כדי לשקם את יורם ולהחזיר אותו לחברה הטובה. גם ניסיון זה נכשל.

כאשר מיצה את כל האפשרויות בישראל, יצא יורם לעולם הגדול, וזוהו כשנתיים הוא שוהה בכלא בהולנד. עד כה היה בכלא בהרלם, אך בימים אלה הועבר לכלא שמור ביוטה ברוטרדם. "הועברתי לפה בשבוע שעבר עקב בריחה מכלא הרלם. נתפסתי מעבר לחומה, היות והנהג שלי שכח להתייבב בזמן", כותב יורם.

מים עד כדי הצטרפות למפלגה קומוניסטית מקומית כלשהי, ליתר ביטחון. אין צורך לומר, שהתיאוריה הזאת גם משרתת כל מיני גורמים העושים עסקים טובים מכל תבהלה בינלאומית, וגם אצלנו, בישראל הקטנטנה, אין בהם מחסור. שהרי ברור וגלוי וידוע, שישראל היא מעוז הדמוקרטיה והעולם הערבי במזרח-התיכון, אשר לו, בראש ובראשונה, מתנכלת מוסקבה מימים ימימה (עובדה, אחד המקומות האסטרטגיים המובהקים בירושלים שייך לרוסים זה עשרות בשנים, ועד עצם היום הזה, כמו שאומרים — הלא הוא מיגרש הרוסים) — ומתי כבר האמריקאים הילדותיים והאידיוטיים האלה יבינו, איזה נכס אנטירוסני אנתו בשבילם ובשביל עתיד כל העולם המערבי?

הצרה היא, שאם התיאוריה הזאת נכונה, ספק אם האמריקאים והישראלים בלבד יוכלו להגן על כל העולם. יתכן מאוד, שהדרך האחת והיחידה להוכיח להרוסים שכניבש העולם אינו כדאי להם, היא דווקא להניח להם לכבוש עוד ועוד, מפני שלכדי בוש, כידוע, יש הגיון משלו. לאט לאט, ככה, בלי שהכובש מרגיש, הוא מתחיל להתכרסם ולהיגס, בטרור ובגלוי, עד שברגע מסוים הכובש פשוט מתמסס. זה רק עניין של זמן.

תארו לעצמכם, שמחר הרוסים פולשים למערב-אירופה, וכובש שים אותה בלי שום התנגדות, כמוכן, ועוברים את התעלה ומספח חים את בריטניה. אתם מסוגלים להעלות בדעתכם, איזה כאב ראש יהיה לכובשים — ואתם סבורים שהם לא יודעים זאת זה מכבר, ופחדים נורא מן הצפוי להם — אם באמת נכון מה שאומרים עליהם, כי הם תוקפנים החותרים לכבוש את העולם. והתיאוריה האחרת — ואני מכריז מיד שהיא הקוסמת לי מן השתיים — היא שהרוסים, בסך הכל, הם אומנם עם גדול במימספר, אך חלש ומגיע ביותר, כפי שהוכיחו הצרפתים בימי נפוליון והגרמנים בשתי מלחמות-עולם, ורק שיפעת רוסים, המוניטיונים של "עם עבדים ונזהר-רעב" מזה, ושיפעת טח יבשתי מזה, עשויים לכרסם כל מי שיעז לפרוש לארצם. לכן הם מבקשים לעטוף את עצמם במדינות-חיץ; לכן הם סגורים ומסוגרים וחיים באקלים פרואידי מדהים, שבו כל פריט-מידע הוא סוד מדינה, שבו בני אדם אינם חופשיים לנוע בתוך ארצם, שלא לדבר אל מחוצה לה; לכן התוקפנות שלהם אינה תוקפנות מהותית, אלא מסווה לחול-שם ולפחד אימים מן העולם החיצון, שהוא, כמוכן, התוקפן המבקש לשעבד את הרוסים המאווימים (וכבר אמר מי שאמר, כי הרוצה להכניע את הרוסים אל טייל עליהם פצת מימון, אלא יפציץ אותם בכמה אלפי טונות של שוקולד וגומי-לעיסה).

תוקפנות של מתגונן, כידוע, עלולה להיות מסוכנת יותר מזו של תוקפן, ומכאן שאין שום מקום לזלזל ברוסים הללו. אבל, לפחות, אולי אפשר להבינם טוב יותר, שכן אם התיאוריה השניה, המינגנית, היא הנכונה, כי אז רצוי להפיג את הפחד הקמאי הרוסי מן הפולש (הם בוודאי רואים בכל אמריקאי — או סיני — של היום תרשי-שלי-אתמול; האומללים, הם עדיין לא החלימו מן ההלם התתרי האיום, שלקו בו בנעוריהם כעם), תחת לחדדו; כי אז כדאי לרכך את הרוסים, לקלל אותם במנעמי הבורנות והחיים המתוקים המערביים, תחת לחשלם כעם ספרטני העומד נגבו אל הקיר ואין לו מה לאבד; כי אז כדאי לישראל, תחת לצווח ככרוכיה מגוחכת נגד מזימות הסובייטים במזרח-התיכון, כדי לזכות בפירור נשק אמריקאי, להבין כי התבונה הקיומת תוליד, לבסוף, את האמריקאים ואת הרוסים להסדר, ולכן מוטב לה, לישראל הקטנה שדווקא בימים טרופים אלה של מיסטר רגן היא מוחזרת, כמדומה, לגודלה האמיתי, שלא לשמש חוד-חנית אנטירוסני, שלא לדבר על כך, שכלל ישראל צווחת נגד הסכנה הרוסית יוצאים הערבים נשכרים, שכן — מה לעשות — בידיהם השטחים האסטרטגיים העצומים העשויים לשרת את האמריקאים במלחמת גוג'ומגו, שכמוכן תשים קץ לשלטון הרשע בעולם.

כל זה לא מחכים אותנו לגבי הצעד הרוסי הבא בפולין, שהיא עכשווית זירת המיבחו המיידית להתנהגות הגיאופוליטית הרוסית. זה נותר לנו, במאמר העיתונאי הישראלי המצוי במקרים כגון זה, אלא להמתין ולראות איך יפול דבר — כמוכן בתקווה, שמה שיקרה יעלה איכשהו בקנה אחד עם התיאוריה המינגנית. אחרת בפולין יישפך דם, ופה יישפכו זיעה ודיו על תיקון התיאוריה.

הגיון של זבנג

הפרופ' שלמה אהרונוסון מטיף ("ידיעות אחרונות", 15.2.81) לישראל שכולה, בעצם, פצת גרעין אחת גדולה. ישראל שכזאת — כך הוא אומר — תרתיע את הערבים מכל הירהור לפגוע בה, שלא לדבר להשמדה.

מרגע שכל תותח, טנק, מטוס, צוללת שבידי צה"ל נסי, אך ממוחשב להפליא ומכופתר לעילא, ויכלו לירוק בלחיצת כפתור ממוחשבת פצצה טרמו-גרעינית מתפצלת לעבר כל בירה, עיר ואם, עיירה, כפר ומאהל ערביים ברחבי המזרח-התיכון הערבי, או אף ברחבי העולם המוסלמי — יובטח קיום ישראל לנצח-נצחים, וגם חסל סדר מילואים.

הצרה היא זו: מה אם איזה "כנוף" לא יתחשב בתורה הגרעינית של הפרופ' שלמה אהרונוסון, אם מתוך בורות נפשית, או יללות חסרת תקנה, או זדון מרושע, ויורה פה-פה שם-קטיושה? האם, כבסיפור על אברהם אבינו, הצדיק בדם, בגלל פגז אחד, שיהרוג, אולם, רק ישראלי אחד — ייסופו ייתמו כל הערבים מעל פני האדמה הזאת?

אם לא נגוב בתגמול אטומי על רציחות ממארב, פצצות בשוק או קטיושות מעבר לגבול, כי אז מה בצע באוצר הנשק הנורא הזה? הרי הערבים ילמדו להציק לנו באבני קלע כדויד — ואנו נהיה משותקים כגוליית!

מה איתם, עם הרוסים האלה, "האחים הגדולים" שבמזרח, מדוע הם לא זזים? למה הם ממתנים? מה בולם אותם מלפלוש לפולין ולהשליט שם סדר?

התשובה על שאלות אלה אינה פשוטה. ספק אם יש בכלל תשובה, ומה גם שהמציאות מחר עשויה להזים את התשובה שתינתן היום. אבל אי-אפשר שלא להתפתות לדוש בעייה עצמה. פולין היא מדינת-חיץ, שרוסיה סבורה כי היא דרושה לה להגנתה. כל העולם, לרבות ארצות-הברית, מכיר במצב בסיסי זה. אם מחר הצבא הרוסי יפלוש לפולין, אש מחוץ לפולין לא ינקוף אצבע. התפתחות הדברים בפולין עצמה אינה לטובת הרוסים. להיפך. בפולין נוצר מצב בלתי-נסבל מבחינתם. אז מדוע, "לא קורה כלום"?

הרי הרוסים כבר עשו את התרגיל הזה בגרמניה-המזרחית ובהונגריה ובצ'כוסלובקיה, ולפי כל הסימנים, "הצלילו". עובדה, כל המדינות הללו לא חרגו מתחום השליטה הסובייטית ובכלן מתפקדות מערכות של קוויילינגים (המתקראות, משום-מה, מפלגות קומוניסטיות), בלא חריקות יתרות. אה, מדוע הם לא זזים? אי-אפשר שלא להסיק, כי משהו בולם אותם. משהו מפחיד אותם וגורם להם להסס, להתלבט, ואם לא איכפת לכם — לחשוב ולחשב. מה?

ברגע זה לא כל כך חשוב לי למצוא ולקבוע את ה"מה" המיסתורי הזה. אבל אני מוכן לשער, כי בדוחות שהק"ב שלח מפולין למוסקבה, נאמר שהבעיה אינה לפלוש לפולין. איש לא יירה בצבא הרוסי הנע מערבה מתוך שדמות בלורוסיה ויערותיה. הבעיה היא מה יהיה יום אחרי הפלישה, שכן — לפי אותם דוחות — הצבא הפולש, כשם שלא ייתקל בגורמים עוינים (במינוח האימפריאליסטי הרוסי הגורמים הללו מוגדרים, "עויני הסוציאליזם", אבל כל אחד בימינו יודע שה, סוציאליזם" הזה הוא מונח-כיסוי נוח לשליטה רוסית, כמו "מחלה ממארת" הבאה במקום סרטן), גם לא יתקל בקוויילינגים מקומיים, כלומר במנגי נון יעיל של בני המקום, אשר יעשה את דברו ואשר נמצא לו, לצבא הרוסי, ובשפע, בגרמניה המזרחית ובהונגריה ובצ'כוסלובקיה בגלל סיבות שונות ומשונות, שכמה מהן, כך אני משער, עמדו ביסוד קיום מוסד ה"יודנראט" בימי השילטון הנאצי באותה פולין.

אבל נגית, שסיבת המעצורים הרוסיים אחרת לגמרי. לעניינינו חשוב, שהם לא זזים. בכל אופן, עד כה הם לא זזו, ולפיכך אי אפשר שלא להרהר: הרוסים האימתניים הללו, המחזיקים את הצבא הגדול ביותר בעולם, המזוין מכף רגל ועד ראש בנשק הטוב ביותר ובוודאי הרב ביותר בעולם — האם במצבים מסויי-מים הם דב-שלי-נייר?

בדיקה היסטורית תעלה, כי כבר אירע שהרוסים פשוט נבלמו ולא העזו להסתער, אלא ישבו בשקט. כך היה בשלהי מלחמת-העולם השניה ביוון, ובמזרח תורכיה, ובצפון איראן (שם כיהן מולא מוטספא בראני, ידידו ז"ל, כשר-המלחמה של הרפובליקה הכורדית הקומוניסטית של מהבאד), ובברלין; כך היה, למעשה, אחרי הבעיטה שבעת בהם טיטו; כך היה, למעשה, במזרח-התיכון שלנו, שבו הם נבעטו למצרים בצורה מחפירה — ולא חסר הרבה שהם ייבעטו בבוקר לא-עבות אחד מסוריה ומעיראק.

שאלתה קורא את אזהרותיהם של מדינאים ופוליטיקאים ישראליים מפני המזימות הסובייטיות במזרח-התיכון, למשל, אינך יכול שלא לתמוה: מזימות מזימות, ברור שיש מזימות — הרי אפשר ממש לחוש בהן באוויר — אבל מה מנע אותם, את הרוסים, מביצועים אל ממש, אם הם כל כך אימתניים (שלא לדבר על עוצמתם וקירבתם הגיאוגרפית)? שוב, כמו בפולין, דב-שלי-נייר?

לפעמים פשוט מתחשק לך, שהרוסים האלה יצדיקו סוף-סוף את כל ההאשמות שתולים בהם את כל ה"אמרו להם" ויפלוש לפולין, ויערכו שם מרחץ דמים שכמוהו לא ידעה ההיסטוריה, ויכבוש את יוגוסלביה, ויכריזו על צפון-איראן כעל שטח חסות, ויקימו שם ממשלות-בובה שיתקראו "דמוקרטיה עממיות", וכך יצדיקו את התיאוריה הישנה ויגעו בכלות הכל אל המימפרץ הפרסי, ומשם, באיגוף אלגנטי לימין (נא לא לשכוח, אנהנו משקיפים על מפת העולם, "מלמעלה", כלומר ממוסקבה) יכניסו את עיראק (אשר, משום-מה, חרף כל ההשקעות הרוסיות בה, לא הפכה לגרורה סובייטית ועושה עסקים משוגעים עם המערב), ויתאחדו סוף-סוף עם האחות סוריה... בדרך חזרה למצרים! ואז האמריקאים אולי יתחרטו, אבל זה יהיה מאוחר מדי. אמרנו לכם!

אבל תחת זאת — שום דבר לא קורה, וזה משגע, מפני שכמה זמן אפשר להיות באוויר המזימות הקמלינאיות האלה, שבסך הכל מתלות כאונות קומוניסטיות אחת גדולה?

אנא, נסו להבינני. איני בא ללמד סניגוריה על הרוסים שנואי נפשי, או נכון יותר, בזוי נפשי — מפני שהם, הם ולא אחרים ראוים לתואר, "עם עבדים ומאי רעב", המשלים זה עשרות בשנים עם שיעבוד גשמי ורוחני של חיה כמוהו עלי אדמות. אני רק רוצה להבהיר, כי אי-אפשר לבוא ולומר, כך, בפשטות, במין ידיעות עמוקה שכזאת, כי אחת דתם של הרוסים להתפשט ולכבוש את העולם, והאמריקאים הילדותיים האידיוטיים האלה, פשוט לא מבינים ולא רוצים להבין עד מי יש להם עסק. מפני שאילו זה היה כך, הם כבר היו פה. היום. אתמול. שלא לדבר על וארשה ולודז'.

יש שתי תיאוריות המבקשות להסביר את הנפש הרוסית במי-שור הגיאופוליטי: התיאוריה התוקפנית והתיאוריה המינגנית. התוקפנית טוענת, כי הרוסים הם עם כלוא-יבשה, המבקש להת-פריך ימה קדמה ונגבה (פצונה הוא פשוט לא יכול, מפני שהוא כבר שם), ולא ישיקט ולא יוה, פעם במסווה קיסרות מלוכנית, פעם במסווה קיסרות קומוניסטית, עד אם לא יצבע את העולם כולו בצבעו-הוא (נכשיו — אדום). זו תיאוריה מפחידה מאוד, ואכן, רבים בעולם פוחדים פחד מוות מההתפשטות הרוסית, לפע-